

som i det lange Løb maatte forekomme os at være den lykkeligste for Danmark, for vore Børns Fremtid, den, som synes os at være i Pagt med de Livets og Retfærdighedens Love, som det er den lille Stats Livsinteresse at fastholde, ikke mindst i mellemfolkelige Spørgsmaal. Fra den Dag, den 23. Oktober 1918, da den sønderjydske Sags første Talsmand (H. P. Hanssen), i den tyske Rigsdag paa ny og for sidste Gang rejste Kravet om Spørgsmaalets Løsning paa Grundlag af Pragerfredens § 5 i Overensstemmelse med Folkenes Selvbestemmelsesret, samme Dag som de danske Rigsdagspartier alle vedtog den bekendte Resolution af samme Indhold og i fuld Tilslutning til den Resolution, som med 60 Stemmer mod 2 var vedtaget af den samlede nordslesvigske Vælgerbefolkning, fra denne Dag og til Dagen i Dag har det danske Socialdemokrati staaet urokkelig fast paa det een Gang med saa overvældende Tilslutning fra alle Sider og Partier norden og sønden for Kongeaaen givne Grundlag: Selvbestemmelsesretten, og vi har aldrig nogen Sinde fortrudt dette Standpunkt.

Man har ogsaa bebrejdet os, at vi i dette Spørgsmaal har ført vor Politik med Hjernen, ikke med Hjertet. Dette er uberegtiget, forsaavidt som man dermed mener, at vi ikke skulde forstaa de Følelser, som i denne Sag har besjælet saa mange, ikke mindst i den ældre Generation, dem, der har lidt mest under eller bedst husker de lange og trange Forfølgelsens Aar under det preussiske Tvangsstyre. Men det er rigtigt, forsaavidt som man mener, at vi ikke har ladet vor sønderjydske Politik diktere af Følelser eller Lidenskaber. Thi ligesom det i det enkelte Menneskeliv gælder om overfor de vigtigste og mest indgribende Beslutninger ikke at give sig sine Lidenskaber og Følelser i Vold, saaledes er det ogsaa Statsmandens og Politikerens Pligt, naar han er kaldet til at træffe Beslutninger af afgørende Betydning for sit Land, om fornødent at gaa imod Strømmen, at bekæmpe Lidenskaberne og ubøjelig at følge den Linie, som hans ansvarsbevidste Fornufts Hensyntagen til Fremtiden byder ham. Efter denne Ledestjerne er vi vandret uden at se til Siderne, derfor hilser vi i vor principielle Respekt for Selvbestemmelsesrettens Idé med Glæde den Beslutning, som de Verdensmagter, hvem vi overhovedet skylder Genforeningen, har truffet, den Beslutning paa Grundlag af Fredstraktaten, som er Skyld i Fremkomsten af dette Lovforslag. Men vi er ikke uden Følelse for eller Forstaaelse af andre Synspunkter;

navn'ig er vi heller ikke uden Følelse med dem, som ikke fik deres Ønske om at komme tilbage til Danmark opfyldt, selv om vi indser, at man ikke kan drage en Grænse i en stærkt blandet Befolkning saaledes, at alt dansk bliver dansk, og alt tysk bliver tysk. Vi vil støtte og værne disse Landsmænd saa godt; vi formaar, og gøre alt, hvad vi fra vor Side kan, for at det dumme og middelalderlige Nationalhad skal blive afløst af en virkelig Forstaaelse, et virkeligt Samarbejde mellem de to nærbeslægtede Folk. Idet vi takker alle disse dansk-sindede for deres udholdende Kamp i de lange Aar, idet vi takker de allierede og associerede Magter, fordi de har vist det Retsind at ville bøde paa denne gamle Uret, mindes vi med Vemod de Tusinder af unge Sønderjyder, hvis Livstraad den rædselsfulde Verdenskrig brød. Vi hilser de Titusinder, som nu faar deres Ønske om at vende tilbage til det gamle Land opfyldt, og vi lover dem, som mod deres Villie er kommet over paa denne Side af Grænsen, at vi fra vor Side vil søge altid at skabe det bedst mulige Forhold mellem Danske og Tyske. Vi Socialdemokrater stemmer med Glæde for dette Lovforslag.

Scavenius: Ved denne i Rigsdagens Historie saa betydningsfulde Begivenhed, ved Vedtagelsen af Lovforslaget, der her i Landet danner Grundlaget for Genforeningen, skal jeg indskrænke mig til at give Udtryk for de Følelser af Taknemmelighed, der besjæler det danske Folk overfor de danske Sønderjyder, der ved at fastholde og udvikle deres Danskhed i den lange Kamptid har gjort Genforeningen mulig, og overfor de allierede og associerede Magter, hvis Hævdelse og Gennemførelse af Retsprincippet som Grundlag for Nationernes Statstilhørelsesforhold i Kraft af Folkevillien har ført den danske Del af Slesvig tilbage til Moderlandet paa Grundlag af Fredstraktatens Bestemmelser om Slesvig, der tilvebragtes ved Medvirken fra alle Sider i det danske Folk. Derved, at Kravet om Folkenes Selvbestemmelsesret her er blevet stillet og gennemført saa klart, og ogsaa derved, at Genforeningen er det første Eksempel paa Ideens Udførelse i Praksis, tør det samlede danske Folk haabe at have givet Nationerne et Eksempel og derved for sit Vedkommende at have bidraget til Retsprincippets Sejr i Forholdet mellem Nationerne, hvorpaa i alt Fald de smaa og materielt svage Folk maa bygge Troen paa deres Fremtid. Det radikale Venstre slutter sig af et fuldt Hjerte til den Tak, der fra den